

Așa și slugile voastre, câtă vreme vor vedea și vor înțelege că mintea voastră este întru voi, ei toți se vor strînge împrejurul vostru. Iar dacă vor vedea că v-a căzut mintea, ca și steagul acela, ei se vor risipi toți de la voi, și cum să nu se risipească, cînd minia lui Dumnezeu a căzut asupra voastră
75a și || Dumnezeu v-a lipsit de mintea voastră?

Vedeți, frații mei, cât este de rău pentru cel pe care se minie Dumnezeu și-l lipsește de minte? Căci omul nebun nu poate să-și facă nici o faptă bună sau cinste, dar altuia cum poate să-i facă vreun lucru bun sau cinste? Iar domnul care este întreg la minte, la acela sînt toate faptele bune, mai întii pentru că lucrează lui Dumnezeu, iar apoi împlinește voia lui pe pămînt. Acela căruia îi este lăsată împlinirea, să împlinească Domnului și pe oameni încă să-i îndrepteze cu înțelepciune, ca să primească și pace și bunătate de la el.

Așijderea, fiule și frații mei, eu așa vă învăț: totdeauna să vă rugați lui
75b Dumnezeu, ca să se milostivească || de voi și să vă dea cinste. Căci din nebulie se fac toate cîte iubește diavolul și din ea se face voia lui, iar din mintea cea bună se împlinesc toate pe care Dumnezeu le iubește și care-i sînt plăcute.

De aceea vă învăț, frații mei, să cereți de la Dumnezeu minte curată, ca să puteți împlini toate voile lui, cîte-i plăc lui Dumnezeu, căci cu ajutorul lui Dumnezeu și cu minte curată, cu acestea să împlinește voia lui. Pentru aceea, rugați pe Dumnezeu să fie cu voi și nu vă leneviți a lucra lui Dumnezeu, ci lucrați pentru el cu milostenie și miluiți slugile voastre, ca să fie slugile voastre îmbrăcate și împodobite, cum știți mai bine și mai frumos, căci ||

76a într-adevăr aceea este lauda și cinstea domnului și comoară înfrumusețată și vie. Căci dacă te vei scumpi și vei lăcomi cu inima ta spre avuție multă și vei lăsa slugile tale neîmbrăcate, tu, fără slugi, ce laudă vei avea și ce fel de domn te vei numi? Sau din comoara aceea multă pe care o vei strînge, ce folos vei avea de la ea, pentru că și tu ești om și vei muri? Iar cînd vei muri, atunci avuția ta va rămîne după tine pustie și va veni altul, care n-a strîns agonisita ta, va mîncă și va bea și va risipi avuția ta și, de va fi bărbat destoinic să-și
76b miluiască slugile, || își va face nume bun cu avuția ta. Iar tu vei rămîne urgisit și cu două pagube mari: una, ocară și nume rău în viața aceasta, iar alta, sufletului pieire pe ceea lume.

De aceea, fiul meu și frații mei, dacă mă veți asculta, eu așa vă învăț: să nu strîngeți avuție multă și moartă, ci puneți avuția voastră pe oștenii voștri, ca să fie comoara voastră totdeauna vie și să aveți veselie în fața ochilor voștri. Căci și din legea cea veche încă am să vă aduc aminte:

77a „Cu ce oare — grai filozoful Aristotel către împăratul Alexandru, întrebîndu-l —, cu ce ai luat și ai biruit || toată lumea?”¹

II.

Deci, cînd se va întîmpla omului să greșescă lui Dumnezeu și-și va
79a spurca || trupul și-și va întina sufletul, și nu va alerga spre pocăință cît este între cei vii, să-și curețe trupul și să-și spele sufletul, ci va nădăjdi spre feciorii săi cei iubiți, să-i curețe trupul și să-i spele sufletul, aceea este o nădejde

¹ Cf. *Alexandria*, text revăzut de Mihail Sadoveanu, în vol.: *Alexandria. Esopía*, E.P.L., Biblioteca pentru toți, București, 1966, p. 92 (cap. *Cum a împărțit Alexandru împărățiile*).